

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/historia-z-ipn/180877,Bartosz-Janczak-Tockoje-jeden-z-garnizonow-Polskich-Sil-Zbrojnych-w-Zwiazku-Sowi.html>
24.04.2024, 03:48

Bartosz Janczak: Tockoje - jeden z garnizonów Polskich Sił Zbrojnych w Związku Sowieckim

W 1941 r. na terenie Związku Sowieckiego w wyniku umów międzynarodowych powstała polska armia pod dowództwem gen. dyw. Władysława Andersa. Jednym z miejsc stacjonowania Polskich Sił Zbrojnych w ZSRS był garnizon Tockoje.

Drewniana brama i namioty w Tockoje (1941 - 1942). Fot. ze zbiorów NAC

Miejscowość Tockoje leży nad rzeką Samarą. W okresie formowania PSZ w ZSRS znajdowała się na terenie Nadwożańskiego Okręgu Wojskowego. Poza Tockoje polską armię początkowo formowano jeszcze w Buzułuku, Tatiszczewie i Kołtubance (obóz dla ludności cywilnej).

Obóz dla dwóch jednostek

W Tockoje stacjonowały dwie jednostki PSZ w ZSRS – 6. Dywizja Piechoty oraz Ośrodek Zapasowy Armii. Dowódcą dywizji wyznaczono gen. bryg. Michała Tokarzewskiego-Karaszewicza, a ośrodka płk. dypl. Janusza Gaładyka, którego 10 października 1941 r. zastąpił ppłk Piotr Kończyc. W Tockoje znajdowała się także Komenda Uzuppełnień Nr 1 oraz Komenda Placu.

Zawiazki dywizji i ośrodka przybyły do Tockoje 1 września 1941 r. Po dotarciu na miejsce zastępca dowódcy 6. Dywizji Piechoty, gen. bryg. Jerzy Wołkowicki, podzielił z wielkimi trudnościami obóz wojskowy na dwie części. Jedną przeznaczył dla dywizji, a drugą dla Ośrodka Zapasowego Armii. Polskie dowództwo było bardzo rozczarowane warunkami, jakie zastali w Tockoje.

Wedle ich opinii obóz absolutnie nie był przygotowany na przyjęcie kilku tysięcy polskich żołnierzy. Brakowało miejsc kwaterunkowych, żywności, lekarstw, odzieży, wody, środków czystości itp. Mimo wielu zapewnień strona sowiecka nie wywiązywała się ze swoich zobowiązań, dlatego Polacy w miarę własnych możliwości starali się zapewnić przybyłym m.in. z obozów pracy, kołchozów, obozów jenieckich rodakom minimalne warunki egzystencjalne.

Obóz tylko dla dywizji

W pierwszym okresie stacjonowania polskich jednostek w Tockoje skupiono się głównie na przyjmowaniu ochotników. W pierwszej dekadzie września 1941 r. przybyło ok. 15 tysięcy osób, których rozdzielono pomiędzy 6. Dywizję Piechoty oraz Ośrodek Zapasowy Armii. W kolejnych tygodniach do Tockoje przybywały kolejne osoby, chcące wstąpić w szeregi

polskiej armii. Mieli nadzieję na lepszą przyszłość.

14 września 1941 r. do Tockoje z wizytacją przyjechał dowódca PSZ w ZSRS. Generał Anders spotkał się z żołnierzami, a także odebrał defiladę 6. Dywizji Piechoty. Większość maszerujących przed generałem żołnierzy nie miała butów, a panowała surowa zima. Na gen. Andersie i pozostałych oficerach ogromne wrażenie zrobiła ich dumna postawa, mimo że wielu zmagало się z poważnymi problemami zdrowotnymi, straciło bliskich, doświadczyło tragicznych momentów w ZSRS.

Poza przyjmowaniem żołnierzy do zadań 6. Dywizji Piechoty, a zwłaszcza Ośrodka Zapasowego Armii, należało szkolenie żołnierzy. Powstawały programy szkoleniowe, w ośrodku formowano centra wyszkolenia, jednostki szkoleniowe (jak np. 1. Pułk Rekrucki), ale z powodu złych warunków kwaterunkowych, braku materiałów szkoleniowych, uzbrojenia, wyposażenia mocno utrudnione było prowadzenie zajęć.

Z każdym kolejnym tygodniem funkcjonowanie jednostek wojskowych w Tockoje stawało się coraz bardziej uciążliwe. W garnizonie znajdowało się zbyt wielu żołnierzy, brakowało miejsc do spania, żywności, lekarstw itp. Te czynniki spowodowały, że w strukturze organizacyjnej polskiej armii należało wprowadzić zmiany.

Doszło do nich w październiku 1941 r. Na podstawie rozkazu dowództwa PSZ w ZSRS z 20 października 1941 r. zlikwidowano w Tockoje Ośrodek Zapasowy Armii, a żołnierzy przeniesiono do Bielebiej. Tam weszli w skład nowo formowanego Ośrodka Organizacyjnego Armii pod dowództwem gen. bryg. Bronisława Rakowskiego. W nowym miejscu stacjonowania ośrodka możliwe stało się zintensyfikowanie szkolenia.

► [Czytaj więcej na portalu przystanekhistoria.pl](http://przystanekhistoria.pl)

► [Zobacz też stronę projektu Szlaki Nadziei. Odyseja Wolności](#)